

РЕШЕНИЕ

№ 3859

гр. София, 04.08.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в публично заседание на 04.05.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **7520** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 9б, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/.

Образувано е по жалба на А. С. Г., в качеството му на Л. – А. Г., срещу Акт за установяване на публично общинско вземане от местна такса битови отпадъци № РД-22-29 от 02.03.2010г. издаден от К. на С. О..

В жалбата се твърди, че оспореният акт е незаконосъобразен поради нарушение на материалния закон. Излага доводи, че от датата на придобиване на имота – 31.01.2007г. същият не се ползва, не е извършвана строителна дейност и не са ползвани услугите, за които е определена като дължима такса за битови отпадъци. Също така твърди, че услугите реално не се предоставят от общината, тъй като в района на имота не са поставени съдове за сметосъбиране и няма определени маршрути за сметоизвозване, които да обслужват имотите. Изразено е искане за отмяна на Акт за установяване на публично общинско вземане от местна такса битови отпадъци № РД-22-29 от 02.03.2010г. издаден от К. на С. О., както и за присъждане на разноските, направени във връзка с делото.

Ответникът – К. на С. О., чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и изразява искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Излага съображения, че услугата по поддържане чистотата на териториите за обществено ползване, която се предоставя от общината не е свързана само с конкретния имот, а касае предоставяне на услуги за поддържане на чистота на територията на цялата О.. Претендира присъждане на разноски.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Между страните по делото е безспорно, че с декларация по чл. 17, ал.1 от ЗМДТ, с вх. № 06-09-086/12.03.2007г. от страна на жалбоподателя е деклариран недвижим нежилищен имот: земя, представляваща поземлен имот планоснимачен № 1131, целият с площ от 953 кв.м., нанесен в кадастрални листове 272 и 295, с административен район П, находящ се в гр. С., кв. Х Д II част. За същия е открита данъчна партида № M0609086 от 12.03.2007г. с декларирана отчетна стойност в размер на 93 595,30 лв. Видно от нотариален акт № 25, том I, рег. № 203, дело 25/2007г. имотът е собственост на А. С Г., действащ като Л. – А. Г..

Със Заповед № РД-09-2602/21.12.2009г. издадена от К. на С. О. е наредено извършването на проверка по отношение изпълнението на задълженията по ЗМДТ на А. Г. – Л., ЕИК по Булстат: * за периода 01.01.2004г. до 31.12.2009г. във връзка с декларираните от същото имоти.

За резултатите от проверката е съставен доклад за извършена проверка № 003 от 12.01.2010г., от Дирекция Приходи и администриране на местни данъци и такси – гр. С.. В доклада са изложени констатации за дължимите от А. Г. – Л. задължения за такса битови отпадъци за включените в обхвата на проверката периоди и относно имота, описан по горе. Направено е предложение за определяне на задължения за такса битови отпадъци в общ размер на 3275,83 лв. и лихви в размер на 568,92 лв. Не са представени доказателства, удостоверяващи датата, на която докладът за извършена проверка е връчен на жалбоподателя.

Видно от издадените от К. на С. О. Заповед № РД-09-1123/30.10.2006г.; Заповед № РД-09-2302/29.10.2007 г. (подписана от М Г, в качеството му на временно изпълняващ длъжността кмет на С. О., съгласно Решение на Столичен общински съвет № 952/11.10.2007г.) и Заповед № РД-09-3999/31.10.2008г. за периодите 2007г., 2008г., и 2009г. в определените граници на район П, в които се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване попада и декларирания от жалбоподателя имот. В заповедите изрично е посочено, че няма имоти, намиращи се в обхвата на район П, които са извън границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване. Посоченото обстоятелство не е спорно между страните.

За периодите, включени в обхвата на проверката размерът на таксата битови отпадъци се определя, съгласно план-сметка, одобрена от Столичен общински съвет, съответно с решения: Решение № 34/25.01.2007г. на СОС, Решение № 87/28.02.2008г. на СОС и Решение № 34/29.01.2009 г. на СОС.

С оспорения Акт за установяване на публично общинско вземане за ТБО № РД-22-29/02.03.2010г. издаден от К. на С. О. на А. Г. – Л., с ЕИК по Булстат: * са определени задължения за такса битови отпадъци в общ размер на 3275,83 лв. за периода 01.02.2007 г. – 31.12.2009 г. и лихви за просрочие, изчислени към 12.01.2010г. в размер на 568,92лв. Актът за установяване на публично общинско вземане е връчен на жалбоподателя на 29.07.2010г., видно от ръкописното отбелязване върху писмо изх. № СО 0100/0143/09.03.2010г. на С. О., Дирекция ПАМДТ. Същият е оспорен по административен ред пред областния управител на Област С. с жалба вх. № 7000-137/1/06.08.2010г. на С. О., от където е препратена на компетентния административен орган и е постъпила в област С. на 13.09.2010г., видно от представеното известие за доставяне.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата до Административен съд – С. град е подадена чрез С. О. на 20.09.2010г., преди изтичане на срока по чл. 97, ал.1 от АПК. Предвид разпоредбата на чл. 129, ал.1 от АПК, ако законосъобразността на административен акт или на отказ да бъде издаден административен акт е оспорена едновременно пред по-горестоящ административен орган и пред съд, жалбите се съединяват в едно общо производство, подведомствено на съда. В случая жалбоподателят е оспорил административния акт в законоустановения срок пред горестоящия административен орган и в рамките на срока за произнасяне е сезирал Административен съд – С. град. Съдът констатира, че по делото липсват данни жалбоподателят да е бил уведомяван за датата, на която административната преписка е постъпила при областния управител на област С.. Също така не са представени доказателства за произнасяне по жалбата от страна на областния управител. Предвид последното и на основание цитираната разпоредба на чл. 129, ал.1 от АПК жалбата следва да бъде разгледана от съда. Същата е подадена е в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореният Акт за установяване на публично общинско вземане за местна такса битови отпадъци е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 9б, ал. 2 от ЗМДТ – К. на С. О., при условията на заместване съгласно заповед № РД-15-1412/01.03.2010г. на К. на С. О.. В производството по издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обосновават самостоятелно основание за отмяна.

По делото е представен договор за концесия РД 56-1855/20.08.1999г. между С. О. и Чистота С., съгласно който ответникът е възложил на посоченото дружество за срок от 15 години, считано от 01.10.1999г. дейностите по поддържане на чистотата: лятно и зимно улично почистване, събиране и извозване на битови отпадъци на територията на изброени райони на С. О., сред които и район П, в който е процесния имот.

От представените по делото извлечения по сметка 5013 „Текуща банкова сметка в лева“ за периоди се установяват начислени и платени средства по бюджета на С. О. за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци и за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване, в това число на концесионера по представения договор „Чистота С.“ за годините от 2007г., 2008 и 2009г., както и фактури за плащане, констативни протоколи за установяване на количество изпълнени и неизпълнени видове дейности по битово улично сметоизвозване, актове за установяване завършването и заплащането на натурални видове работи по концесионния договор, в това число за район П. Установява се завършването и заплащането на битово сметоизвозване, улично сметоизвозване, улично почистване, дейности извън нарядите. Разпоредбата на чл.67 от ЗМДТ предвижда определяне на ТБО според количеството на битовите отпадъци (ал.1), а когато то не може да се установи, размерът на таксата се определя в левове или на ползвател или пропорционално върху основа, определена от общинския съвет (ал.2). Съгласно чл.23 и следващите от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от С. О.: ТБО за нежилищни имоти на предприятията се определя: 1. според количеството на битовите отпадъци съобразно вида и броя на съдовете за съхраняването им и честотата на сметоизвозване; 2. чрез пряко договаряне; 3. пропорционално в промили, като последното определяне е извън случаите на 1. и 2. – т.е. не е подадена декларация по образец за вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, и не е налице пряко договаряне с фирми, извършващи услугата по сметосъбиране и сметоизвозване,

за което е подадена съответната молба по образец. В случая по делото не се оспорват констатациите в акта, че жалбоподателят не е подавал декларация по чл.23, ал.1 от действащата наредба, за вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, които ще се използват през годината. Няма и данни за допускане на пряко договаряне на жалбоподателя с фирми, извършващи услугата по сметосъбиране и сметоизвозване. Съгласно горните разпоредби на наредбата на СОС за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставени от СО и констатациите за липса на деклариране на съдовете за съхраняване на битови отпадъци и на пряко договаряне, следва определяне на ТБО в третата хипотеза – пропорционално в промили, което безспорно се извежда от изложеното като констатации в акта и направените изчисления. При фактическото пресмятане на дължимата ТБО за съответните години съдът констатира, че същата е изчислена чрез прилагане на определения размер на ТБО по съответното решение на СОС за годината (2007г., 2008г. и 2009г. – 12 промила) върху отчетната стойност на недвижимия имот (която за периода 2007г. е 85 795,71лв., за 2008г. – 2009г. – 93 595.30 лв.).

Между страните не се спори, че имотът, находящ се в град С., район П, кв. Х Д II попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци в гр.С. за периода 2007г.-2009г. Това се установява и от представените по делото заповеди на К. на СО, решения на СОС за процесните периоди и план-сметки. Спорният въпрос е дали конкретно за имота на жалбоподателя С. О. реално е престирали услугите по сметосъбиране, сметоизвозване, както и дали жалбоподателят се е ползвал от тези услуги.

Съгласно разпоредбата на чл.62 от ЗМДТ таксата се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места; размерът на таксата се определя по реда на чл. 66 за всяка услуга поотделно. Съгласно чл.71 от същия закон не се събира такса за сметосъбиране и сметоизвозване, когато услугата не се предоставя от общината.

По делото е установено, че в гр.С., район П, С. О. предоставя услуги по чистотата чрез концесионера Чистота-С. , на който с представения договор за концесия, считано от 01.10.1999г. за 15 години са възложени общински дейности по чистота на изброени райони на територията на общината. Предоставянето на услугите за проверявания период 2007-2009г. се доказва от представените по делото извлечения по сметка 5013 „Текуща банкова сметка в лева“ за периоди относно начислени и платени средства по бюджета на С. О. за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци и за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване, в това число на концесионера „Чистота С.“ за годините от 2007г., 2008 и 2009г., от фактури за плащане, констативни протоколи за установяване на количество изпълнени и неизпълнени видове дейности по битово улично сметоизвозване, актове за установяване завършването и заплащането на натурални видове работи по концесионния договор, в това число за район П.

Неоснователно е възражението, че с документите се установява престиране на услугите общо в район П, а не и за конкретния обект. Този обект е в рамките на обслужвания от услугите район и не е налице изключването му на някакво основание от обхвата на организираните дейности по поддържане на чистотата в центъра на гр.С..

Неоснователно е и възражението, че имотът не се използва, поради което и не следва се заплаща услуга по сметосъбиране и сметоизвозване, тъй като не е ползвана.

Извършването на услугите по поддържане на чистотата на териториите не се намира в зависимост от това дали даден имот генерира или не отпадъци. От значение е това, че общината е предоставяла в този район услугите по чистотата и спрямо конкретния имот не е налице освобождаване от заплащане на такса. Процесният имот попада в границите на район, в който общината е организирила събирането и извозването на битовите отпадъци и почистване на териториите за обществено ползване, и тъй като лицето не е подало декларация, че няма да ползва имота, се дължат таксите за предоставяните от общината услуги по чл. 62 ЗМДТ.

По изложените съображения, се налага краен правен извод за законосъобразност на оспорения акт за установяване на публично общинско вземане и неоснователност на жалбата, поради което оспорването по същата следва да се отхвърли.

От страна на ответника е направено искане за присъждане на разноски по делото, като е представена фактура № 144/16.03.2011г. за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 360,00лв. Предвид изхода на спора, направеното искане следва да бъде уважено.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, пердл.последно от АПК, Административен съд, I АО, 16-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. С Г., в качеството му на Л. – А. Г., срещу Акт за установяване на публично общинско вземане от местна такса битови отпадъци № РД-22-29 от 02.03.2010г. издаден от К. на С. О..

ОСЪЖДА А. С Г., действащ като Л. – А. Г., с ЕИК *, седалище и адрес на управление гр. С., да заплати на С. О., сума в размер на 360/триста и шестдесет/ лева, представляващи направените във връзка с делото разноски.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщението до страните за неговото постановяване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: